Dosarul penal nr. 1-498/2025
Nr. PIGD 1-25085987-09-1-17062025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

24 iulie 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefier Constanța Rusu
Cu participarea:
Procurorului Vitalie Belinschi
Apărătorului Fedosenco Margarita
Inculpatului Mihai Grosu

examinînd în şedinţă de judecată publică, cauza penală privind învinuirea lui

Grosu Mihai ***,** născut la***** cetățean a R. Moldova, IDNP *****, domiciliat în s.*****, raionul *****, studii medii de specialitate, nesupus serviciului militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat.

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (5) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 17.06.2025 – 24.07.2026
Cauză judecată conform art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Grosu Mihai**, în privința căruia conform sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 15.12.2023 s-a dispus anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, la 26.05.2025 în circumstanțele nestabilite a întrebuințat băuturi alcoolice, după ce acționând cu intenție directă și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind conștient de consecințele care pot surveni în cazul conducerii a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ignorând prevederile pct.

10 al Regulamentului de Circulație Rutieră care prevede expres că „*persoana care conduce un vehicul trebuie să posede ... permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”,* precum și pct. 14 lit. a) al prezentului Regulament care stipulează: „*Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate…”,* s-a urcat la volanul automobilului model ***** n/î *****și l-a condus acest automobil până la momentul în care, la 26.05.2025, aproximativ la ora 02:00, în preajma imobilului nr.109 de pe str. Calea Ieșilor din mun. Bălți a fost stopat de către angajații de politie din cadrul IP Bălți.

Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din motivul că avea simptome vizibile de ebrietate, cet. Grosu Mihai a fost supus testării alcooscopice cu ajutorul alcooltestului „Drager”, drept rezultat s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,65 mg/l.

2. Inculpatul Grosu Mihai, vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conținutul expres şi neechivoc şi cu renunțarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Procurorul nu a invocat obiecții cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Apărătorul a susținut poziția inculpatului.

Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanților la proces, ținând cont de recunoașterea totală şi necondiționată a vinovăției, a găsit posibilă admiterea cererii inculpatului, dat fiind că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

3. *Inculpatul, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. art. 108, 364/1 Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția şi a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.*

La întrebările depuse a comunicat că se căieşte sincer de cele comise.

4. *În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției, ci şi prin probele acumulate de către organul de urmărire penală.*

Inculpatul Grosu Mihai a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

Astfel, vinovăția inculpatului este demonstrată prin următoarele probe:

- proces-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 26.05.2025 (f.d.3).
- proces-verbal de ridicare și examinare a materialului acumulat în cadrul procesului contravențional în privința cet. Grosu Mihai în baza art.233 alin.(1) Cod Contravențional (f.d.7-8).
- Informație telefonică la Secția de gardă a IP Bălți din 25.05.2025 ora 02:39, precum că pe str.C.Ieșilor 109 a fost stpoat automobilul de model ***** cu n/î *****șoferul fiind în stare de ebrietate (f.d.11).

- ordonanță de constatare a faptei contravenționale și pornire procesului contravențional din 26.05.2025, în privința cet. Grosu Mihai în baza art.233 alin.(1) Cod Contravențional (f.d.13).
- proces-verbal de testare alcooscopică din 26.05.2025 (f.d.15)
- proces-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 26.05.2025 (f.d.24)
- proces-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 27.05.2025, a tichetului alcotesterului „Drager", privind testarea cet.Grosu Mihai la data de 26.05.2025 ora 02:14, rezultatele examinării concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către cet.Grosu Mihai este de 0,65 mg/l. , cu anexa originalului tichetului „Drager" imrachetat într-un plic de hîrtie (f.d.25-27)
- process-verbal de ridicare din 26.05.2025, pin care de la inspector ***** a fost ridicat suport electronic de format DVD-R, pe care este stocată o imaginea video din 26.05.2025 (f.d.33-35)
- proces-verbal de examinare din 27.05.2025, a suportului electronic de format DVD-R, cu imaginea video din 26.05.2025 (f.d. 36-37)
- ordonanța de recunoaștere a obiectelor drept corp delict din 27.05.2025, a suportului electronic de format DVD-R și tichetului „Drager" din 26.05.2025 pe numele lui Grosu Mihai (f.d.38-39)
- copia sentinței Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 15.12.2023 în baza art.264^1 alin.(3) CP la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport (f.d.65-67)
- declarațiile martorului ***** (f.d. 29-31)
- declarațiile martorului ***** (f.d. 40-42)

5. La calificarea acțiunilor inculpatului Grosu Mihai instanța de judecată i-a în considerație prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, potrivit căruia conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Totodată, la calificarea acțiunilor inculpatului Grosu Mihai instanța de judecată ia în considerație prevederile art. 134/12 Cod penal, conform căruia - prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

Drept consecință, acțiunile inculpatului Grosu Mihai corect au fost încadrate conform prevederilor art. 264/1 alin. (5) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în sânge de depășește 0,7 mg/1 sau *de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privinţa căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport*.

6. *La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. art. 7, 75 - 88 Cod penal, şi anume: gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.*

În acest sens, instanța ține cont şi de opinia acuzatorului de stat, care în cadrul ședinței de judecată a pledat de a fi recunoscut vinovat inculpatul cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în valoare de 2250 u.c, suplimentar a indicat precum că corpul delict automobilul model ***** restituit de lăsat în posesia proprietarului, iar suportul electronic de format DVD-R și tichetului „Drager" din 26.05.2025 pe numele lui Grosu Mihai (sânt anexate la materialele cauzei) de păstrat la dosar, menționând că cheltuielile judiciare au fost achitate.

Apărătorul în cadrul ședinței de judecată a solicitat pedeapsă la discreția instanței, atenționând totodată că clientul său nu este angajat în cîmpul muncii, are la întreținere părinții pensionari.

Inculpatul Grosu Mihai a susținut poziția apărătorului, însă a insistat să-i fie aplicată pedeapsa amenzii pe care ar fi în stare să o execute.

7. La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpat este calificată ca mai puțin gravă.

Din materialul probant acumulat rezultă prezența în acțiunile cet. Grosu Mihai a circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 CP şi anume: recunoașterea vinei.

Circumstanțele agravante prevăzute de art. 77 alin.(1) lit.a) CP – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similar.

Conform prevederilor art. 80/1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80/1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată alin. (2) al art. 80/1 Cod penal prevede, că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181/1-182, 239-240, 242/1, 242/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), ***art. 264/1,*** *324-*

335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Reieşind din limitele pedepsei, stabilite de sancţiunea art. 264/1 alin. (5) Cod penal, cu trimitere la prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, coroborat cu art. 80/1 alin. (1) Cod penal, apreciind gravitatea faptei comise, instanţa de judecată ţinînd cont de faptul că infracţiunea săvîrşită de inculpat face parte din categoria infracţiunilor mai puţin grave, s-a căit în cele comise, anterior a mai fost în conflict cu legea penală pentru fapte similare a săvîrșit contravenții, la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog nu se află, instanţa consideră justificat de a stabili pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin.(5) Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 2 ani.

7.1. *Totodată, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare la executarea pedepsei cu închisoare, instanţa consideră iraţional ca inculpatul să execute pedeapsa închisorii în penitenciar şi în acest sens, a considerat oportun de a dispune suspendarea executării pedepsei aplicate, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.*

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

La fel, instanţa ţine cont şi de jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia: ''...soluţia cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deţinuţi prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate şi minimizarea recurgerii la detenţia preventivă" (cauza varga şi alţii vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 şi 64586/13 din 10.03.2015), precum şi de Recomandările Comitetului de Miniştri ONU nr. R (99) 22 şi Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenţie.

Raportând prevederile normei enunţate şi având în vedere faptul că, inculpatul a recunoscut vina, se căieşte de cele comise, prin urmare astfel de împrejurări permit instanţei de a decide că aplicabilitatea în prezenta speţă a prevederilor art. 90 Cod penal, va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziţiei alin. (2) art. 4 Cod penal, legiuitorul RM a statuat faptul că ,,legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului".

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o şansă inculpatului pentru a se corija şi a conştientiza cele comise, întru-cît scopul pedepsei poate fi atins şi fără executarea acesteia, deaceia în opinia instanţei situaţia din speţă îndeplineşte condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpat fixând pentru ultimul o perioadă de probaţiune pe o durată de 3 ani, şi nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probaţiune fixat, nu va comite o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea acordată.

În temeiul lit. a), b), g) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul se obligă să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile, cu participarea la programe probaţionale.

Instanţa consideră că, individualizarea şi stabilirea unei astfel de pedepse este proporţională faptelor comise de către inculpat, echitabilă şi pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or, oferirea unui termen de probaţiune celui din urmă va avea drept scop garantarea unei şanse asupra convingerii sale privind respectarea legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte pasibile de răspundere penală.

7.3. Instanţa apreciază că solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea exclusivă a unei pedepse sub formă de amendă nu poate fi primită, întrucât o asemenea sancţiune nu ar corespunde principiului individualizării pedepsei consacrat de art. 75 Cod penal şi nu ar reflecta în mod adecvat atât gradul de pericol social al faptei, cât şi profilul criminologic al inculpatului.

Individualizarea judiciară a pedepsei nu reprezintă un exerciţiu matematic de aplicare a limitelor prevăzute de lege, ci o operaţiune de evaluare complexă a persoanei infractorului, a conduitei sale anterioare, a eficienţei sancţiunilor aplicate în trecut şi a probabilităţii reale de reintegrare socială. Or, tocmai analiza acestor elemente determină instanţa să concluzioneze că o pedeapsă exclusiv patrimonială nu ar mai fi aptă să realizeze finalităţile represive şi preventive ale legii penale.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu se află la primul contact cu legea penală. Dimpotrivă, acesta a fost anterior condamnat pentru comiterea unei infracţiuni similare, fiindu-i aplicată pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunităţii şi anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, sancţiuni pe care le-a executat. În egală măsură, inculpatul a mai suportat o condamnare pentru infracţiunea de jaf calificat, executând perioada de probaţiune stabilită de instanţă. Cu toate acestea, experienţa

anterioară a răspunderii penale nu a constituit pentru acesta un factor suficient de descurajare, împrejurare ce demonstrează că măsurile represive mai blânde aplicate anterior nu şi-au atins scopul preventiv.

Mai mult decât atât, conduita generală a inculpatului relevă o atitudine constantă de ignorare a normelor de convieţuire socială şi a obligaţiilor impuse de ordinea de drept. Cazierul contravenţional al acestuia evidenţiază numeroase abateri din domenii diferite, inclusiv încălcări repetate ale regulilor circulaţiei rutiere – accidente rutiere, nerespectarea indicatoarelor de prioritate, depăşirea vitezei legale, ignorarea semaforului, oprirea în locuri interzise –, precum şi contravenţii ce vizează ordinea şi liniştea publică, acte de huliganism nu prea grav, vătămarea integrităţii corporale şi consumul băuturilor alcoolice în locuri publice. Deşi fiecare dintre aceste fapte, analizată separat, beneficiază de propriul regim juridic, privite în ansamblu ele conturează profilul unei persoane care manifestă o predispoziţie constantă spre nerespectarea normelor legale şi o insuficientă receptivitate faţă de efectul educativ al sancţiunilor aplicate anterior.

În aceste condiţii, instanţa consideră că simpla aplicare a unei amenzi ar transmite un mesaj de toleranţă incompatibil cu necesitatea protejării siguranţei circulaţiei rutiere, valoare socială ce priveşte nu doar persoana conducătorului auto, ci viaţa şi integritatea tuturor participanţilor la trafic. O asemenea sancţiune ar minimaliza caracterul repetitiv al conduitei infracţionale şi ar lipsi pedeapsa de efectul său preventiv, atât sub aspectul prevenirii speciale, cât şi al prevenirii generale.

Din aceste considerente, instanţa apreciază că numai stabilirea unei pedepse principale sub formă de închisoare exprimă în mod corespunzător dezaprobarea statului faţă de conduita inculpatului şi reflectă gravitatea concretă a cauzei. Totodată, alegerea acestei categorii de pedeapsă nu urmăreşte izolarea automată a inculpatului de societate, ci reprezintă expresia unei evaluări obiective potrivit căreia sancţiunile penale anterior aplicate şi cele contravenţionale repetate nu au produs efectul corectiv urmărit de lege.

Cu toate acestea, instanţa apreciază că, în circumstanţele concrete ale cauzei, executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea nu constituie încă o necesitate inevitabilă. Recunoaşterea integrală a vinovăţiei, manifestarea unei atitudini procesuale loiale, precum şi posibilitatea existenţei unei perspective reale de conformare justifică acordarea unei ultime oportunităţi de reintegrare socială în condiţiile supravegherii exercitate de organele de probaţiune.

Totodată, instanţa consideră că nici stabilirea perioadei minime de probaţiune de un an nu ar răspunde exigenţelor individualizării judiciare. Durata perioadei de probaţiune trebuie să fie proporţională nu doar cu gravitatea infracţiunii deduse judecăţii, ci şi cu antecedentele penale şi contravenţionale ale condamnatului şi cu riscul concret de recidivă. Or, istoricul infracţional al inculpatului, condamnarea anterioară pentru o infracţiune similară, existenţa unei condamnări pentru o infracţiune gravă contra patrimoniului, precum şi multitudinea abaterilor contravenţionale săvârşite pe parcursul timpului demonstrează că procesul de responsabilizare şi reintegrare socială necesită o perioadă mai îndelungată de supraveghere.

În consecinţă, instanţa apreciază că stabilirea unei perioade de probaţiune de 3 ani reprezintă o soluţie echilibrată şi proporţională, suficient de îndelungată pentru a verifica

dacă inculpatul este capabil să îşi schimbe în mod real conduita şi să respecte normele de drept, dar, în acelaşi timp, fără a depăşi ceea ce este necesar pentru atingerea scopurilor pedepsei. Prin urmare, suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu trebuie interpretată ca o manifestare de clemenţă faţă de conduita anterioară a inculpatului, ci ca ultima posibilitate acordată acestuia de a demonstra că poate respecta ordinea de drept fără a executa efectiv pedeapsa în penitenciar. În cazul în care această încredere va fi din nou trădată prin săvârşirea unei noi infracţiuni ori prin nerespectarea obligaţiilor impuse, consecinţele juridice vor deveni inevitabil mai severe, întrucât legea penală nu poate tolera perpetuarea unei conduite de sfidare repetată a normelor sale.

8. *În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.*

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Astfel reieşind din normele procesuale indicate şi circumstanţele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, şi anume obligarea de a nu părăsi țara, pentru „...asigurarea executării sentinței”.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că, aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

9. *Conform art. 157 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.*

Mijloacele materiale de probă:

- materialele procesului contravențional în privința lui Grosu Mihai recunoscute şi anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală din 27.05.2025 /f.d. 38-39/, rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

10. *Corp delict:* automobilul model ***** n/î ***** care prin ordonanța din 28.05.2025 a fost restituit cet. *****, născut la ***** să lasă în continuare în posesia acestuia.

11. La caz, acţiuni civile, cheltuieli de judecată sau bunuri sechestrate nu au fost expuse.

12. În baza art. 80/1 alin. (1) Cod penal, art. art. 364/1, 384-385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Grosu Mihai** *****de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa închisorii pe termen de 2 /doi/ ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Grosu Mihai se suspendă condiţionat pentru o perioadă de probaţiune de 3 /trei/ ani.

În temeiul lit. a), b), g) alin. (6) art. 90 Cod penal, se obligă Grosu Mihai să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta, să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile, cu participarea la programe probaţionale.

Se aplică măsura preventivă în privința lui Grosu Mihai - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se remite copia sentinței către Inspectoratul de Poliţie Bălţi, Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră, în partea executării măsurii preventive-obligarea de nepărăsire a ţării.

Mijloacele materiale de probă:

- materialele procesului contravențional în privința lui Grosu Mihai recunoscute şi anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală din 27.05.2025 /f.d. 38-39/, rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Corp delict: automobilul model ***** n/î ***** care prin ordonanța din 28.05.2025 a fost restituit cet. ***** născut la ***** să lasă în continuare în posesia acestuia.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi